

Östra Finland.

Tidning för medborgerliga intressen och lokalblad för Wiborg.

N° 190.

Torsdagen den 19 Augusti.

1886.

Tidningen utgives hvarje helg-fri dag i sitt nuvarande format samt då så erfordras uti extra blad.
Redaktions byrå: Ivanoffskij's gård vid Paradplan, 1 tr. upp

Prenumerationspris: i Wiborg 12 mk för helt, 9: 25 för trefjerdeds, 6: 25 för halft, 3: 25 för fjerdeds år; å öfriga orter inom landet med tillägg af försändningskostnaden och postförvaltarearvodet. — I Ryssland: 6 rbl för helt, 4: 75 för trefjerdeds, 3: 25 för halft, 1: 75 för fjerdeds år.

Ansvarig redaktör:
AXEL SÖDERLUND.
Träffas i redaktionsangelägenheter hvarje dag kl. 1/2 10—1/2 11 f. m.

Annonspris: 10 p., på första sidan 15 p. för petrad eller motsvarande utrymme. Annonser om dödsfall 2 mk, om födde, trolovade och vigde 1 mk. Under 40 p. införes ingen annons. — Prenumeration och annonser mottagas i bladets tryckeri, Biskopsgatan n:o 6.

Tidningen hembäres i fästningen, nystaden o. Petersburgska först., samt utdelas i Kron St Annæ i handl. Schavoronkoffs butik o. i Wiborgska först. i apoteket.

IVAR SCHRÖDER, Advokat i Finland.

Adress: Wiborg.

Kursen.			
Finlands Bank den 18 Augusti.			
Försäljningskurs	Löpskurs		
Fin 74	Fin 74		
S:t Petersburg k. s.	246: —	242: —	—
London k. s.	25: 35	25: 08	—
90 dd.	25: 17	—	—
Paris k. s.	100: 50	—	—
90 dd.	99: 80	99: 20	—
Hamburg k. s.	124: 20	—	—
90 dd.	123: 20	122: 70	—
Lübeck k. s.	124: 20	—	—
90 dd.	123: 20	122: 70	—
Berlin k. s.	124: 20	—	—
Frankfurt a. M. k. s.	—	122: 70	—
Amsterdam 90 dd.	208: 40	206: 40	—
Stockholm k. s.	139: —	138: 50	—

Meteorologiska observationer.

Dag	Temperatur i Celsius	Barometern vid 0.	Vindens riktning, styrka.	Himnhalt i millim.	Nederbörd i millim.
d. 18 aug.					
kl. 2 e. m.	+ 20,9	761,0	N 2	2	
kl. 9 e. m.	+ 16,3	761,6	N 1	1	
d. 19 aug.					
kl. 7 f. m.	+ 16,0	763,4	N 1	1	

OBS! Himnhaltvets utseende betecknas med: 0 vid klart väder, med 1 om 1/4 är molnbetäckt, med 2 om halfta himlen är molnbetäckt, med 3 om 3/4 å d:o med 4 om det är alldeles mulet.

Resande.

Den 18 Aug.

Hotel Belvédère: herr Fedotoff från Trångsund.

Societetshuset: handl. Giesi fr. Lübeck, borgmästar Backman fr. Kotka och handl. Lamm fr. Maintz.

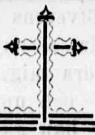
Hotel Imatra: studerandene Winter o. Ursin fr. Nykyrka, handl. Haikala från W:strand, pastorskan Piispanen, öfverste Makrewich med son, handl. Wiedner och förvaltar Breidholtz med fru fr. P:burg.

Hotel Vega: verkl. statsråd. Marsicani med familj fr. P:burg, herr Lindgren från H:fors, prostinnan Tetegin fr. Terijoki, löjtnanterne Rehbinders o. Lönneström fr. S:t Michel.

Fleckensteins hotell: handl. Waitens med fru fr. P:burg, löjtnant Stoikoff, brr Lavroff o. Stepanoff fr. Trångsund.

Hotel Stockholm: fru Ivanoff fr. Petersburg.

DÖD:

Tillkännagifves

vår lilla älskling

HELLIN ELISABETH

efter en kort men häftig sjukdom stilla och fridfullt afled i Wiborg den 18 Augusti 1886 i en ålder af 6 1/2 år, till bitter sorg och saknad för oss föräldrar, 2 syskon, släkt och vänner.

J. H. Söderlund. M. Söderlund.

Ack led mig på den ängen grön,
Och till den källan frisk och skön
Der evighetens rosor stå
Och englar ibland lammen gå.

Undertecknades Privata Svenska Fruntimmersskola, (33:dje läseåret)

förberedande klasser till Lyceum härstädes, småbarns skola och barnträdgård, öppnas åter den 1:sta nästinstundande September och kunna elever skriftligen eller muntligen anmälas hos undertecknade i S:t Michel. Årsafgiften är för fruntimmersskolans 1:sta och 2:dra jämte dermed förberedande klasser till Lyceum 40 *Fin* för höst- och 60 *Fin* för vårterminen, i de 5 högre klasserna 50 *Fin* för höst- och 70 *Fin* för vårterminen. För småbarnsskolan och barnträdgården 20 *Fin* för höst- och 30 *Fin* för vårterminen; dock kunna mindre bemedlade erlägga lägre afgifter allt efter föräldrarnes förmögenhetsvilkor enligt öfverenskommelse. *Hjelpensionärer*, såväl flickor som mindre gossar, emottagas och egnas en moderlig omvårdnad och tillsyn samt erhålla praktisk öfning i tyska och franska språken. För undervisning i musik ombesörjes äfven. S:t Michel den 6:te Augusti 1886.

Alexandra Antell.

Alina Antell.

(Nya Pr. 2, 50)

Huvimatka

Höyrylaivalla „JOENSUU“.

Lähtee Sunnuntaina 22 p. Elok. kl. 12 päiv. Wiipurista Uuraaseen ja ulos merelle aina Säkkiärvälle Wilajoen ristin rinteelle, jossa matkuus viettää huviansa tanssilla laivan mukana olevan Suomalaisen soittokunta kanssa. Ja lähtee sieltä kl. 6 j. p. p. jolloin palatessaan käydään Uuraan ulkosatamalla olevilla ruunun sotilaivoille. Pääsypiljettiä myydään laivalla Lauvantaiiltana 21 p. t. k. sekä Sunnuntaina kl. 10 saakka e. p. p. Herroilta 2 m:kaa 50 p. ja naisilta 1 m:ka 50 p.

Uuraan salmelle otetaan tulijoita vastaan k:lo 1 j. p. p. ja piljetit myydään alhaisemmalla hinnalla kuin edellä mainittu.

Huomaa! Ravintoa saada laivalla.

Muistutus. Jos huono ilma, eli ei piljettiä tule myydyksi riittä vään määrään, niin laiva jättää lähdönsä laimin.

TILL SALU.

I dag inkomna:

Borgå Mattor

hos

J. G. Westlund.
Kejsaregatan N:o 14.

DIVERSE.

I medlet af Sept. kommer undert. att härstädes anordna en kurs i träslöjd enligt Nääs method. Undervisning i träsnideri meddelas äfven. Anmälningar emottagas hos och närmare upplysningar meddelas af

Helena Wårnhjelm.

Träffas tillsvidare hvarje helgfri dag från 11—1 förm. i Wib. först., Konstantinsgatan N:o 10.

Skolbarn emottagas i kost och kvarter från den 1:sta Septem-ber hos
Axel Liljus.
Lyceilärare.

Obs.!

All jagt å Keräjärvä och Sydänmaa byamarker af Wiborgs socken är vid vite förbjudet.

Några elever emottagas ännu till undertecknades förberedande och småbarnsskola.
Otti Landgren.
Pantsarlaks N:o 36. Kronholms gård.

2 skolgossar emottagas i kost och kvarter från d. 1:sta instundande September. God vård och omsorgsfull uppsigt i hemmet utlovas. Närmare hos fru J. Tornell, kapten Timofejeffs gård, Petersburgska gatan N:o 14.

Märk! Skolungdom emottages i kost och kvarter uti en tysk familj. — På samma ställe finnes möblerade rum. Närmare i S. TOTH's magasin.

CIRCUS Alb. Schumann

vid landtmäterikontoret i Wiborg

Kl. 8 I dag Torsdag **Kl. 8**
den 19 Augusti

Tack- och Afskeds-FÖRESTÄLLNING

med ett särskildt arrangeradt program.

Uppträdande af hela konstnärspersonalen.

Närmare genom dagens affischer.

Wiborgs Roddklubb

anställer

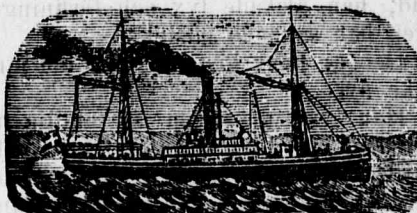
Söndagen den 22 Augusti
kl. 1/2 5 e. m.

Allmän Kapprodd

emellan Huusniemi och Spintfabriken.

Båtarna indelas efter antalet roddare i 4 kategorier med skilda pris i hvarje kategori. Deltagare böra anmäla sig kl. precis 1/2 4 å Huusniemi.

Obs.! Ångbåten ELLIDA underhåller från kl. 1/2 4 förbindelse med Huusniemi, afgående från staden hvarje 1/4 timme.
Bestyrelsen.

I stället för Ångaren **ORION** afgår

Ångfartyget

SERANTES

från Hull den 24 Augusti och från Köpenhamn den 27:de till Åbo, Hangö, Helsingfors och Wiborg, medtagande last och passagerare. Närmare genom **Ferd. Alfthan.**

Wiborg den 19 Augusti 1886.

Från Danmark.

(Bref till Östra Finland)

Köpenhamn den 10 augusti.

Den stora trumman.

Bum! Bum! Bum! Och så en oändlighet af små, qvicka hvirflar — brrr — rrrr — rrrr — rrrr — rrrr —!

Det går väl knappast en vecka utan att Danmarks huvudstad genljuder af den stora politiska trummans dånande slag. Bum! Bum! Hon skall väcka de sömniga andarne; det får icke finnas en politiskt dånig medborgare i landet.

Bum! Bum! Indifferentisterna gnugga sina ögon. Vid janitscharmusikens nervretande buller kokar och sjuder partilidelsen vildt och feberaktigt. Under oväsandet är det som hörde man två öfveranstängda djurs flåsande eller två kämpande brottares heta, flämtande andedrag.

I synnerhet nu är striden häftig. Rödmånadshettan dämpar den icke. Säsongen är död, men politiken lever. Ett rastlöst, upphetsadt lif med en fläckt af la grande nevrose — tidens egen, förtärande feber.

Det stundar till valkampanj. — För blott några år sedan gick det jemförelsevis lugnt och fridfullt till. Högern sof, rufvande tryggt öfver sin obestridda makt. Man behöfde icke anstränga sig för att hålla motpartiet i tygeln. Köpenhamn var i goda händer och fästningen var ointaglig —

Plötsligt kom uppvaknandet — som genom en häftig stöt: oppositionen hade segrat vid valen. Köpenhamn var eröfradt. Det gamla grånade lejonet, som hvilat så tryggt på maktens skinnpels, kände sig plötsligt förflyttadt till bara hårda marken och det for upp, gnuggade sig i de gamle ögonen med ramarne, röt i luften som på försök och beredde sig till strid. Gamla klor,

förslöade genom makligt tassande i regeringens mattklädda trappor, slipades på nytt. Gamla tänder, lossnade af ålder och vana vid statens mjuka hvetebrödsbaka, renoverades. Sjelfva det gamla ansigtet rynkades med ansträngning till ett uttryck af artificiell vildhet. Och så drabbade kämparne samman.

Men allteftersom kampen blef het-sigare och hetsigare, kom det gamla blodet småningom alltmer i svallning och till slut rann det i ådrorna raskt och liksom föryngradt, medan gamla muskler och gamla senior knakande spändes till det yttersta.

Intelligensen piggnade till vid ansträngningen och hjernan utvecklade en rikedom af dolda resurser.

Under tiden hade den unge motståndaren till hälften slagit sig till ro. Han fäktade gemytligt med ena ramen och kring läpparne lekte stundom ett humoristiskt leende. Blott då och då föllo slagen å ömse sidor hårdare: i allmänhet nöjde sig den unge med att parera den gamles slag och korsa alla hans planer. Det var meningen att trötta ut honom och fanga honom lefvande.

Men den gamle kände sig stark i kampens hetta. Slag efter slag träffade motståndaren rakt i ansigtet och ofta var det då som hade dennes fysionomi krympt sig och skälft under försöken att dölja smärtan och behålla det segervissa leendet på läpparne.

Nu stundar det till nästa afgörande. Och ju längre tiden skrider fram, dess häftigare blir striden. Och under den stora, politiska trummans dånande slag söka motståndarne ömsesidigt draga makten till sig.

Bum! Bum! Bum! — — — Brrr — — rrrr — — rrrr — —!

Stor utställning i Köpenhamn
sommaren 1888.

Se der den stora nyaste nyheten. Den kom plötsligt utan föregående rykten. I ett enda nu var hela planen offentliggjord — presentabel som ett fullgånget ägg.

„Nordisk industri-, landbruks- och konstutställning“, blir dess officiella namn. Den skall vara Industriföreningens 50-års jubileum, 100-års jubileum för en minnesvärd tilldragelse i det danska landbrukets häfder och — ja, hvad slags jubileum det skall bli för den danska konsten, är ännu icke bestämdt. Men det uppdragas nog en anledning. Och Danmarks många konstnärer gnugga belåtet sina händer, ty de känna på sig att det måste bli mynt af. Mynt är just hvad som saknats under de sista åren. Landet har haft för många konstnärer och för litet klingande uppmuntran.

Det artar sig till att bli en utställning större än hvad de skandinaviska länderna sett på många, många år. Köpenhamns kommunalstyrelse har upplåtit en vidsträckt terräng — hela den stora öppna fyrkanten omkring Tivoli. Här skall

det trolas fram en liten stad — en flyttbar stad med träpaviljonger och träslopp, en stad, som växer upp på en vecka och försvinner på en dag. Och Tivoli skall vara medelpunkten för det hela.

Utställningskomitén har nemligen för den sommaren arrenderat hela det bekanta etablissementet.

Den summa stat och kommun väntas skola bestå belöper sig till omkring 500,000 kronor.

Inbjudningen är undertecknad af en del mera framstående män på de olika områdena, som skola representeras: industrien, landbruket och konsten.

Falskmyntaren.

Jag såg honom nästan hvarje dag. Han var stamkund på Café du lac. Han var klädd med en viss skrikande elegans.

Han ansigte var blekt, med ett nervöst, skyggt uttryck. Håret svart, benadt midt i pannan. Figuren hög och smal, gången osäker och hållningen lindrigt framåtlutad.

Några och tjugo år kunde han väl vara och hela hans väsen bar prägeln af ett stillasittande lif, väckte tanken på kammarluft och tobaksrök.

Fredags afton hade han förfriskat sig utanför kaféet och han betalade med en falsk tiokronesedel. Uppassaren märkte ingenting förr än efteråt, ty det var skumt derutanför. Men när sedeln granskades, var det icke svårt att upptäcka bedrägeriet.

Saken anmälades ofördröjligen till polisen. Uppassaren kände både namn och adress. Redan tidigt på lördagsmorgonen fick Johan Rasmussen besök af en detektiv.

Han hade otur — Johan Rasmussen. Han höll på ett göra toilett och han hade, märkvärdigt nog, en annan falsk tiokronesedel i handen. Vid den oförmodade visiten tappade han fullständigt koncepterna, gjorde ett par mycket iögonfallande evolutioner, som hänledde uppmärksamheten på just det, som han ville dölja. Som en öligt var polismannens hand i hans, och den falska sedeln framdrogs. Den talte icke dagsljusets kritik och innehafvaren arresterades i trots af alla protester, som gripen på bar gerning.

Han var en fuskare i yrket. Sedlarne voro så primitiva att ett barn kunde upptäcka skilnaden mellan dem och de äkta. I jämförelse med föregående sensationella förfalsknings, den Riemenschneiderska för någ-

ra år sedan och den Krohnska nu nyligen, var denna ett rent diletterteri. Han höll sig också till småsummor — futtiga tio kronor. Han var icke stort anlagd, Johan Rasmussen.

I hans rum påträffades kalkerpapper och andra enklare förfalskningsmedel. Han hade för hvarje gång måst låna sig en äkta tia för att kunna kopiera den.

Han var ett af bohemien lifvets förlorade barn, ett blekt kraftlöst skott af ett sjukt samhälle, ett af studie öfverbefolkningens, det literära proletariats, olyckliga offer. Han var juridisk kandidat och hade varit tillfällig notismeddelare till det nyligen upphörda hufvudstadsbladet Dags-avisen.

Utan energi, oförmögen till ihärdigt arbete som han var, hade det gått utföre med honom. Han var njutningslysten och estetiskt förgiftad; han älskade lyx och förfining; men han saknade medel.

Det är hans historia; och den är icke ny.

Han var dessutom så andligen förslöad, att det står gränsen till otillräknelighet mycket nära. Och det är möjligt att han till en början kommer att inläggas på ett sjukhus till observation.

Sedan väntar honom fängelset eller hospitalet. Hvilket det nu än blir, torde Johan Rasmussens korta lefnads-färd vara i det närmaste utspelt. Han hör till dem, som ha alla förutsättningar för att duka under och som göra det, om icke en kraftig hand håller dem uppe.

Ax L.

Undersökningarna i Wiborgs forna domkyrka.

Såsom vi redan tidigare redogjort för, verkställer professor J. R. Aspelin för närvarande arkeologiska undersökningar i Wiborgs gamla domkyrka, närmast för att finna Agrikolas graf och kvarlevor. Då byggnaden tillhör ryska kronan, har det varit nödvändigt att för dessa grävningar utverka tillstånd af ryska myndigheter, ett tillstånd, som äfven denna gång med största tillmötesgående af kommandanten, generalmajor Duchonin och ryska ingenjörstyrelsen beviljats. Då ett dylikt gynnsamt tillfälle att få ett af Wi-

borgs stads äldsta och förnämsta fornminne undersökt icke så lätt torde återkomma, vore det önskligt, att hela kyrkan underkastades en genomgående undersökning, och vore prof. Aspelin äfven, efter hvad vi hört, benägen att nu företaga en grundlig utgräfnings af kyrkan.

I „Wiipurin Sanomat“ för gårdagen uttalas äfven ett förslag i denna riktning. Angående anskaffandet af nödiga medel till arbetet skrifer bladet:

„De för arbetet hittills använda medlen ha välvilligt anslagits af ett enskildt handelshus. Men klart är, att om arbetet blir mer omfattande, är det på sin plats, att staden beviljar de här för nödiga medlen. Ty det är mer än man kan begära, att den enskilde uppoffrar af sina tillgångar till ett dylikt hela församlingen och fosterlandet rörande ändamål. Vi ha hört, att kostnaderna för hela den gamla domkyrkans undersökning stiga till omkring 2—3000 mk och denna summa borde staden kunna uppoffra för ett ändamål, som belyser vår forntid.“

Bladet framhåller vidare sakens brådskande beskaffenhet och föreslår, att stadsfullmäktige snarligen måtte sammankallas i och för beviljande af ifrågakvarande medel.

I ofvanstående uttalande förena vi oss. Det synes oss vara desto mer på sin plats, att staden beviljar dessa medel, då de samma dragger den närmaste och direkta vinsten af undersökningen, och då de medel, som erfordras, icke belöpa sig till mer än 2—3000 mark.

— **Fastställd taxa.** Taxa för hamn-, bro- m. fl. afgifter i Wiborgs stad har af senaten blifvit fastställd.

— **Skolverket.** Ansökta tjänster. Vikariatet under nästa läsår för kollegatjänsten i religion och finska vid svenska fruntimmersskolan i Wiborg har ansökts af stud. E. Rajander; lärarinnetjänsten i kalligrafi och teckning vid nämnda skola: af lärarinnorna A. Granberg, J. Liljus, R. Nilsdorff och W. Akesson; vikariatet tillvidare för kollegatjänsten i religion, finska och svenska vid elementarskolan i Kotka af stud. O. V. E. Laiho.

— **Bränvinsskatten.** Af den i finansexpeditionens uppgjorda fördelning af 1885 års bränvinsbrännings-skatt, som tillfaller de skilda stads- och landskommunerna, har Wiborgs län tillfallit 48,028 mk 72 p. Den-

na summa har länsstyrelsen efter mantal fördelat på de skilda kommunerna till följande belopp:

Wiborgs socken	1,997: 18.
Nykyrka d:o	1,212: 59.
Kuolemajärvi d:o	492: 65.
S:t Johannis d:o	470: 76.
Björkö d:o	835: 94.
Seitskärs utö	42: 22.
Lavansaari d:o	93: 84.
Pyttis socken	439: 49.
Kymmene d:o	500: 03.
Weckelaks d:o	914: 26.
Sippola d:o	342: 51.
Wederlaks d:o	1,165: 55.
Säkkjärvi d:o	986: 45.
Hogland m. fl. utöar	121: 99.
Walkeala socken	674: 81.
Luumäki d:o	484: 32.
Savitaipale d:o	470: 88.
Suomenniemi d:o	142: 45.
Taipalsaari d:o	482: 36.
Klemis d:o	365: 44.
Lappvesi d:o	944: 13.
Joutseno d:o	585: 45.
Jääskis d:o	633: 41.
Kirvus d:o	789: 02.
Ruokolaks d:o	900: 06.
Rautjärvi d:o	422: 27.
S:t Andree d:o	1,192: 52.
Mohla d:o	1,790: 74.
Kyyrölä grek. förs.	178: 29.
Heinjoki kapell	230: 70.
Wälkäjärvi socken	1,676: 57.
Kivinebb d:o	1,321: 55.
Rautus d:o	1,910: 77.
Räisälä d:o	781: 80.
Kexholms d:o	281: 71.
Kaukola kapell	531: 16.
Pyhäjärvi socken	1,592: 71.
Sakkola d:o med Metsäpirtti kapell	1,492: 22.
Hiitola d:o med Ilmes och Tiurula kapeller	2,304: 32.
Kronoborgs socken	1,585: 43.
Pariikkala d:o	1,149: 22.
Jaakimvaara d:o	1,525: 15.
Sordavala d:o	3,086: 34.
Uguniemi d:o	692: 26.
Ruskeala d:o	231: 82.
Leppälaks kapell	545: 43.
Salmis socken	1,909: 63.
Impilaks d:o med Kide-lä kapell	766: 97.
Suistamo socken	715: 71.
Suojärvi d:o med Korpi-selkä kapell	178: 31.
Wiborgs stad	2,514: 81.
Fredrikshamn d:o	619: 34.
Willmanstrands d:o	282: 75.
Kexholms d:o	243: 98.
Sordavala d:o	206: 45.

— **Uppmaning till allmänheten.** Alldenstund man då och då hört omtalas, att trappstenar försedda med inskriptioner och härrörande sig från den år 1830 reparerade finska kyr-

kan härstädes, skola finnas på skilda ställen i staden. ha vi blifvit ombedda att uppmäna de af stadens innevägnare, hvilka ega kännedom om, hvar sådana stenar kunna finnas, att derom lemna upplysning å denna tidnings tryckeri eller å kommerserådet Hackman & Co kontor under adress professor J. R. Aspelin.

— **En rysk bergsingeniör Wasiljoff** har dessa tider rest omkring i östra delen af Finland, och besökt dervarande jernbruk, för att taga närmare notis och kännedom om deras tillverkningar och tillverkningsförhållanden. Herr Wasiljoff torde vara utsänd af Bergsstyrelsen i Ryssland och hans resa vara föranledd af någon slags initiativ från de ostfinska jernverksegarens sida. (H. D.)

— **Afildne handlanden Josef Haschke** jordfästades i går å Sorvali begravningsplats. Den döde hemtades med bantåget kl. 7 e. m. från Willmanstrand. En talrik skara af den afildnes vänner hade samlats vid stationen för att följa honom till hans sista hvilorum, och detta utgjorde ett vackert bevis på att han i tiden var en man, som hvar och en satte värde på och hyste förtroende till, och de torde icke heller vara så få som ha honom att tacka för mången god gerning. Hville han i frid i sitt nya hemlands jords sköte!

— **Circus Alb. Schumanns föreställning** i går var ung. lika talrikt besökt som de föregående. Direktör Schumann fick emottaga en lagerkrans och de unga damerna blom-buketter. I afton gifves sista representationen och i morgon lemnar sällskapet orten med ångbåten Abo.

— **Dödsfall.** Kyrkoherden i Houtskär, Erik Gustaf Fogelholm, afled derstädes den 12 aug. efter ett långt men stilla lidande i sitt åttionde lefnadsår.

Diverse inhemska notiser.

— **Egendomsköp.** Vid i förgår förrättad auktion försålades för possessionaten G. W. Hammaréns konkursmassas räkning Ingeris egendom i S:t Bertils socken till possessionaten N. G. Hammarén för en summa af 121,000 mk. I köpet ingick äfven inbergad och växande gröda, som lofvar en riklig skörd. Priset är ett tydligt bevis på, huru o-gynnsamma affärsförhållandena f. n. äro, ty Ingeris egendom blef ännu för kort tid sedan af hypoteksföreningen värderad till 269,000 mk. (A. T.)

— **Helsingfors saluhallar.** Senaten har meddelat stadsfullmäktige i Helsingfors tillstånd att å Vestra Kajen

Han vann vadet.

(Amerikansk historia.)

Alla ostronälskare i Newyork känna väl till den gladyntaste källarmästare i världen, gamle Slick Bradley, egare till källaren Franklin vid Pearl street.

Gamle Slick är godmodig och skrat-tar oupphörligt; han är stolt öfver sin vinkällare, öfver sitt hus, öfver sin hustru och framför allt öfver sin skylt, d. v. s. ett gult porträtt af Franklin, måladt af någon gynnare, som hade gulst och såg sig i spegeln, när han behöfde modell.

Slick har nu hållit källare mer än fyratio år, men ehuru han lagt ihop en vacker rund summa, ämnar han visst inte sluta upp med rörelsen. Nej, han kommer att till döddagar stanna kvar i sin källarsal, röka sina havannacigar-rer och mekaniskt leka med de två plånböckerna i sina djupa vestfickor, den ena för tiödollarssedlar och deröfver, den andra för femmor och derunder. Slick Bradley är den mest oberoende man i världen; han skämtar förtroligt med sina kunder, och vid sidan af betaltningen för deras förtäring förstår han att locka af dem mer pengar genom vad, ty att slå vad är Slicks förnämsta svaghet. Han slår vad om hur mycket som helst och om hvad som helst; motsäg blott ett yttrande af honom, och genast

sticker han fram de båda plånböckerna under er näsa.

„Den saken känner jag bättre till, inte sannt?“ säger han. „Hur mycket vill ni hålla vad om — fem, tio, femtio, hundra? Bah! Ni vågar inte slå vad, ty ni vet, att ni har orätt.“ Och med en öfverlägsen och själfbeläten min skriker han med stora steg fram öfver sitt väl skurade golf, upprepande: „Den saken känner jag bättre till.“

Slick brukade förr i världen skryta af, att han aldrig förlorat något vad, men efter en liten tilldragelse, som kom hela Newyork att skratta åt honom, erkänner han, att han en gång träffat sin öfverman, ty ehuru han utan all fråga vann vadet, fick han betala vadsommen femtioudubbel.

En dag kommo två unga sprättige herrar in på källaren Franklin; de hade stigit ur en droska och voro klädda efter allra nyaste modet. Som de voro nya kunder, var värden idel småleende och artig och ledsagade dem till den förnämsta salongen, och då han tog för gifvet, att hans gäster ej kunde vara någonting mindre än sprättar från Wall street, föresatte han sig, att de ej skulle få anledning att klaga öfver hans matsedel.

En ståtlig middag serverades dem jemte åtskilliga buteljer gammalt vin och utvalda havannacigar-rer, och den värde källarmästaren höll just på att för sig själf öfverräkna, hvilka tillägg

han anständigtvis kunde göra i räkningen, då — kling, kling ljuder klockan, och han skyndar hoppande, skuttande och småleende uppför trappan.

„Nå, gamle Slick“, sade den ene af sprättarne, „en förträfflig middag, min vän; godt vin, fina cigar-rer. Fullt upp med kunder här, hvafalls?“

Slick blinkade; han stod der i all sin glans, stolt och lycklig.

„Fins inte bättre här i lifvet än en god middag“ återtog sprätten n:r 1. „Somliga äta, för att lefva — de äro narrar; jag lefver, för att äta, det är den sanna lefnadsvisheten. Se så, gamle kurre, låt oss få räkningen och kom ihåg att sätta upp den som för gamla kunder, ty vi ämnar återkomma ofta, inte sannt?“

Denna sista del af yttrandet riktades till sprätten n:r 2, hvilken med be-nen bekvämt upplagda öfver bordshör-net, höll på att peta sig i tänderna med en gaffel.

„Atminstone skall jag göra det“, gen-målde n:r 2 i släpande ton. „Man åter middag förträffligt här, särdeles bekvämt — ingenting fattades utom champan-jeu.“

„Ah, mina herrar, hvarför saden I ej till derom?“ utbrast Slick. „Jag har den bästa, som fins i staden.“

„Nej, verkligen?“ sade n:r 1, smackande med läpparne. „Har ni äkta, oförfalskad vara? Nåväl då, tag hit en butelj, herr värd, och ni skall göra oss

sällskap; tag tre glas, ty vi skola, så visst, dricka en skål.“

När Slick återkom, fann han sina gäster ytterst uppymda, och deras mun-terhet gaf sig luft så våldsamt, att de måste hålla händerna i sidorna. Slick skrattade likaledes, men utan att spilla någon tid, och i nästa ögonblick bjöd han de båda herrarne den skummande drycken. De togo sina glas, drucko hans skål och hängäfv sig sedan på nytt åt sin munterhet.

„Du förlorade således vadet?“ frågade n:r 2.

„Ja, ja, men, jag måste betala mina hundra dollars, och hvad värre var, alla menniskor skrattade åt mig.“

Slick kände sig högst förlagen; de unge herrarne hade roligt, de talade om ett vad, och han visste om ingen-ting. Han blef ytterst nyfiken, och som han af erfarenhet visste, att vinet öpp-nar hjertat och löser tungan, gjorde han ett försök att förvissa sig om or-saken till deras munterhet.

„Jag ber om ursäkt, mina herrar, om jag är för näsvis, men tillåten mig fråga, hvad anledningen var till det vad, hvaraf blotta minnet försätter er i så godt lynne.“

„Jo, det skall jag tala om för er, så skall ni få se, hvilken tok jag var“, utropade n:r 1. „Ni skall veta, att det är omöjligt att följa pendeln på en klocka med handen och upprepa: „Här han går — der han går“, allt efter

han svänger fram och tillbaka, det vill säga, när folk talar rundt omkring en, emedan man blir förvillad deraf. En dag befann jag mig med ett sällskap trefliga kurrar i en matsal, der det fans en klocka, alldeles lik denna i ert rum, och samtalet kom att röra sig kring svårigheten att fortsätta med sitt: „Här han går — der han går“ en half tim-me, utan att begå något misstag. Nå väl, jag trodde att det var den lättaste sak i världen att göra detta, men när jag uttalade denna åsigt, trotsade man mig att kunna göra det. Följden blef ett vad om hundra dollars, och sedan vi kommit öfverens om, att de andre skulle få tala, så mycket de behagade, men ej röra mig, tog jag plats framför klockan och upprepade: „Här han går — der han går“, medan några mina kamrater började sjunga, andra skreko och åter andra skrattade. Nå väl, efter tre minuters förlopp fann jag, att saken var vida svårare, än jag hade tänkt, men jag fortfor likväl, till dess jag hörde någon säga: „Så sant jag lefver, går inte der miss Reynolds arm i arm med den lycklige gükén Jenkins!“ Nu måste ni veta, herr värd, att miss Reynolds var min fästmo och Jenkins min värste fiende, hvarför jag rusade till fönstret, för att se efter, om det var sant, men i samma ögon-blick förkunnade en skallande skratt-salva, att jag hade förlorat vadet.“

Nu var Slick Bradley, såsom jag re-

låta uppföra saluhallar och att för ändamålet upptaga ett lån på 160,000 mark.

— *Falskt mynt.* Nyligen erhöles vid likvid i handlanden E. J. Finnläs butik i Wasa en falsk tvåmarkslant. Myntet var skäligen väl gjort men saknade totalt den silfret kännetecknande klangen. (W. T.)

Politiska nyheter.

Salisbury och den irländska frågan.

På lord-mayors banketten i London den 11 dennes höll Englands nye premierminister, lord Salisbury, ett långt tal, i hvilket han först yttrade sig om det politiska läget och sedan öfvergick speciellt till den irländska frågan, beträffande hvilken han sade: „Hvarje regerings första pligt är att med all energi skydda drottningens lojala undersåtar mot tvång, i hvilken gestalt det än må visa sig, såsom kravaller, fredsstörningar m. m. De dermed förknippade svårigheterna äro ej ringa och tidigare regeringar har lösningen af denna uppgift endast lyckats ofullständigt. Den nuvarande regeringen har dock den fördelen, att vara bäraren af ett mandat af det engelska folket, som slutgiltigt löst den fråga, som stört systeröns lugn. Frågan, om Irland skulle erhålla en oafhångig regering eller icke, hänsköts af den mäktigaste statsmannen i detta århundrade till det enda tribunal, som kunde afgöra densamma med auktoritet och utan vädjan till högre instans. Folket gaf ett svar, som i sig är eftertryckligt och otvetydigt, ja, eftertryckligare och otvetydigare, än vid första anblicken synes, emedan de röster, som afgåvos af minoriteten, notoriskt icke erhöles allena genom en öfvertygelse om rättvisan af det svar som afgafs. De erhöles genom det oerhörda och i hög grad rättvist förvärfvade personliga anseendet hos den statsman, om hvilken jag talat. Ingen opartisk människa kan betvifla, att det engelska folket genom en oerhörd majoritet bestämt sig mot ett oafhångigt parlament för Irland och om det kommit på England allena, skulle majoriteten varit imposantare och

vida mer öfverväldigande än den var. Rustade med detta svar af landet, är det vår pligt, att återställa den sociala ordningen i Irland, hvars förlust är den enda rätta orsaken till Irlands missnöje. — Såsom af ofvanstående tal synes har Salisbury afhållit sig från att uppställa ett noga definieradt program beträffande den irländska frågan, och endast förklarat, att regeringens första pligt är att bemöta alla våldsamma utbrott mot rikets lojala undersåtar. Men att han äfven har ett annat bot i förord för det irländska onda, framgår ur en korresp. från London till „Irish Times“, ett blad, som är känt för synnerligen moderat hållning. I korrespondensen heter det: „Jag hör, att lord Randolph Churchill redan framträdte med en plan för införande af sjelfregering, icke allena för Irland, utan för hela riket. Denna plan har redan förelagts ej allenast premierministern, utan äfven tvänne andra ministrar samt lord Hartington. Dess bas är bred nog, att tillfredsställa alla moderata irländare, då den ger dem kontrollen öfver deras egna omedelbara angelägenheter, medan den hos engelsmännen af alla partier säkerligen skall finna ett gynnsamt emottagande, emedan den lemnar riksparlamentets maktbefogenhet oantastad.“

Telegram till Östra Finland.

LONDON den 18 augusti. Gentemot underrättelser i andra tidningar förklarar numer officiellt, att britiska regeringen beslutit, att icke strax tillbakadraga sina kommissarier från Afghanska gränsen. Underhandlingarna pågå ännu med ryska regeringen om den ouppgångna gränsen till Amu Darja. Före det ryska svarets inträffande kan intet beslut fattas om tidpunkten för tillbakadragandet, men har man för afsigt att beordra kommissarierna till vintern till Indien.

Från fremmande land.

— *Genom Niagaras virflar hafva* åter två tunnbindare vågat sig efter Grahams föredöme. Det skedde i söndags i närvaro af 15,000 åskådare. De båda männen, hvilkas namn äro Potts och Hazlett, hade bygt en farkost af

samma skapnad som en torpedo, tio fot lång och tre fot största bredd. Fartyget var gjort af halfannan tums stäver och bandadt med två tum breda jernband. Som ballast tjena 300 skålpund sand. De båda männen bundo sig fast vid farkostens botten, hvar på den våghalsiga färden anträdde. Båten hoppade, snurrade, restes på ända och kullbyttrade, men kom lyckligt fram efter att hafva i tjugu minuter varit fången i virflarne. Då båten kommit ut i lugnvatten, drogs han i land och de båda männen kröpo ut, genomvåta af vattnet, som strömmat in genom lufttrören, och mycket utmattade, men oskadade.

Mellan tunnbindaren Graham, som först gjorde färden genom Niagaras virflar, och de två ofvan nämnde, har en skarp täffan uppstått. Graham säger nu, att han vill göra färden med hufvudet uppe ur tunnan, och utmanar Potts och Hazlett att göra det samma. Han förklarar också, att han vill den 19 aug. stiga i sin tunna och låta kasta ner sig från gamla hängbron, en höjd på 190 fot, och sedan fortsätta genom virflarne. Potts och Hazlett åter förklara, att om han går igenom det, komma de att göra färden utför fallen.

— *Lycklig slump.* En innevånare i Potsdam promenerade härom dagen längs kanalen, då han plötsligt från vattnet hörde rop om hjälp. Utan långt betänkande kastade han af sig rock och hatt samt hoppade i kanalen. Efter en kort kamp lyckades han draga ett barn upp ur vattnet, och det visade sig då, att det var — hans egen 4-årige son, som fallit i vattnet och hvilkens lif han på ett så märkvärdigt sätt hade räddat.

— *En dvärgs historia.* Till Paris har nyligen anländt en märkvärdigt dvärg, som är föremål för mycken uppmärksamhet. Han är född i Turkiet, är 60 år gammal och har en storlek af knappt 62 centimeter. Han är mycket intelligent och talar flytande 5 eller 6 språk, hvaribland franska, ryska och persiska. Han har i 20 år uppehållit sig hos sultan Abdul-Aziz, som gjorde honom till sin hofnarr och utnämnde honom till pascha. Äfven bland harems damer var han mycket omtyckt. Då Abdul-Aziz mördats, flydde dvärgen, som heter Abdurrahman, till Persien, der han upptogs vid shahens hof i Teheran. Här blef han också inom kort allas gunstling, men sjelf tyckte han icke mycket om vistelsen

vid shahens hof. Shahen hade nämligen några unga tigrar, som han sjelf fodrade och som sprungo fritt omkring i rummet. Dvärgen tyckte icke om denna sport och var rädd för att en gång blifva upptägen af tigrarne. Derför beslöt han fly från hofvet, der han hade uppehållit sig i tre år. Hans plan upptäcktes dock, och shahen lät kasta honom i fängelse. Till följd af sin litenhet lyckades han emellertid undkomma genom att tränga sig ut mellan de jerngaller, som spärrade fängelsets fönster. Efter många faror och äfventyr kom han till Petersburg, der han stannade några år och hvarifrån han nu begifvit sig till Paris. Han är här mycket populär, och hvarje gång han visar sig på boulevarderna, följes han af en stor skara menniskor.

Till Red. af Östra Finland.

För ett par veckor sedan inlemnade undertecknad ett rekommenderadt bref å postkontoret i Nyslott adresserat Herr H. F. Direng, Hamburg, men blef sagde bref ej emottaget, emedan expeditören försäkrade att ett nyligen insändt cirkulär förbjöd afsändandet af rekommenderade bref så framt ej dopnamnen vore fullständigt utförda. Senare lennades emellertid samma rekommenderade bref med samma adress å postkontoret i Wiborg, der åter expeditören sade sig ej känna till någon dylik förordning.

Huru förhåller det sig nu med saken; hvilket af postkontoren ha handlat rätt, eller är det möjligt att de skilda kontoren erhålla olika bestämmningar.

G. —g.

Efämerider.

19 augusti.

Wiborg får privilegier 1403.
Kung Gustafs III:s revolution 1772.
Gustaf Mauritz Armfelt död 1814.

Folkskolorna i Wiborgs stad

öppnas den 1 nästinstundande September kl. 9 f. m. Eleverna i Hiekkä och Neitsyniemi skolor samlas i sina resp. skolkaler, men alla andra folkskolors elever i

Ostra Finlands följetong för utklipp.

leopardrar och tigrar och delfiner skola ligga öfverallt på fartyget. Och så vill jag hafva den fagra Ariadne, strålande i odödighet med sin gyllne krona — det står intet härom hos Ovidius, men ni förstår nog, hvad jag menar. Och öfver dem skola sväfva amariner med rosor på spetsarna af deras pilar...

„Håll upp“, sade Piero. „Jag har Ovidius i öfversättning. Visa mig stället. Jag tycker icke om att låta mig påverkas af andra folks tankar. Kon in.“

Piero förde Tito genom det första rummet; i den öppna kaminen stod en korg ägg vid sidan af en hop äggskal och aska. En sällsam motsats härtill utgjorde en låg säng af utskuren ebenholts, betäckt med en dyrbar österländsk matta, som mycket väl kunnat ligga framför madonnans tron och en stor kista med målningar på sidorna och locket. Det var hela bohaget i det stora rummet med undantag af några stolar, stafflier och lädor, allt behängd med spindelväf.

Nästföljande rum var ännu större men också uppfyllt af föremål af alla slag. Dubbeldörren under det höga fönstret stod öppen och man såg ut i en trädgård eller rättare sagt i en vildmark, der fikontärd och vinstockar växte i förvirrad blandning med nässlor och ogräs och en hög cypress höjde sin mörka krona öfver en massa gulnade mulbärsblad. Det såg ut, som om denna yppiga vegetation hade börjat tränga in inom det stora och höga rummets väggar, ty i ett hörn såg man emellan en hög marmorstycken och rostiga vapen knippor af högt gräs och mörka, fjäderliknande blad, och en stor stenvar, som var omkullstjelt, utsände en flod af murgrön. Rundt om på väggarna hängde pennteckningar och oljeskizzer, föreställande fantastiska hafsdjur, dansande satyrer och amoriner, plantor och groteska hufvud o. dyl. och på några ohyllade hyllor lågo några få böcker emellan stora, nedhängande knippor korn, oxhorn, torkade honungskakor, stenar med sällsynta mossarter, dödsskallar och ben, påfågelsfjädrar och stora fogelvingar. På golvet lågo några läderdockor, en klädd i munkkäpa och hjälm med uppslaget visir på hufvudet, en annan var inhöljd i brokad och pelsverk. Emellan detta chaos af olikartade föremål hoppade en flock brokiga och hvita duvor, som voro så tama, att de ej flögo upp, då Piero inträdde med sin gäst; tre stora sköldpaddor krälade vän-skapligt om vid dörren och en vit kanin frossade i en låda med kli — det var uppenbart den samma, som figurerade på den tafsa, som stod på staffliet midt i rummet föreställande Mars, Venus och Cupido, som blefvo skrämde för en kanin.

„Nå, hr grek“, sade Piero, i det han gaf Tito en vink att taga plats på en stol vid dörren och sjelf blef stående framför honom med armarne i kors; „försök nu på att ej se allt på en gång som messer

af Nyslotts stad, Savonniemi stadsdel, bestående af trene byggnader, den ena innehållande 6 rum, tambur, kök och skaffer, den andra trene boningsrum, äfvensom af nödiga uthus. Alla byggnaderne i försvarligt skick. Å tomten som är rymlig finnes anlagd en god fruktträdgård.

Omedelbart efter försäljningen af förnämnda stadsgård bortauktioneras likaledes å stället 1/2 af Nylenti invid Nyslotts stad å stranden af Pihlajaväst sjö belägna ölbryggeri med fulla inventarier och i fullgodt skick på vilkor som vid auktionen närmare delgifves. Vid bryggeriet finnes uppförda förutom nödiga fabriksbyggnader och lagerkällare, trene boningshus, innehållande tillsammans 6 boningsrum för bryggeripersonalen, äfvensom stall, fähus samt vagnslider.

Samtliga byggnader, uppförda af trä, äro brandförsäkrade för cirka 30,000 mark.

I fastigheterna finnes in-tecknade cirka 20,000 mark, hvilka möjligen torde af köparen få öfvertagas efter öfverenskommelse med in-teckningshafvaren. Resten af auktionsskillingen bör liqvideras inom 30 dagar efter auktionen.

Fördringsegarene förbehålla sig en timmes tid för pröfning af de skeende anbud.

Möjligen står den återstående 1/2:an af bryggeriet till afsalu vid auktionstillfället om derom med egaren öfverenskommes.

I händelse godkändt anbud göres å förnämnda 3/4 af bryggeriet, vidtager omedelbart derefter auktion å den å ölbryggeriet förefintliga lösegendom.

Närmare upplysningar såväl angående ofvannämnda fastigheter som rörande auktionsvilkoren meddelas af under-tecknade sysslo-än i konkursen. Nyslott, den 28 Juli 1886.

Anders Auvinen.

Oskar Hedlund.

(Nya Pr. 3, 58)

TILL SALU.

Takrosetter

af papier mache, vacker ornamentik, efter olika mönster, hos

A. Palonen.

Gag- och Sprängkrut, Gändrör, i parti och minut hos

W. Tichanoff.

Boende i gården N:o 13 vid Korfälgsgatan.

Tammerfors utmärkta asfalt-fält, hos

Clouberg & Co.

Domeneddio, utan lät mig veta, huru stor ni vill hafva den omtalade taflan.

Tito visade honom det och Piero tecknade upp måttet. „Och lät om oss na komma till boken“, sade han i det han räckte Tito en handskrifven bok.

„Der står ingenting om Ariadne“, sade Tito, „men ni kommer nog ihåg, att jag vill hafva Adriane med krona på hufvudet vid sidan af den unge Bacchus. Hon skall hafva gyllne hår.“

„Nå“, sade Piero. „Och det skall väl vara porträtter, hvad?“ tillade han, i det han såg Tito in i ögonen.

Tito log och rodnade. „Jag vet att ni är en stor mästare i att måla porträtter, messer Piero, men jag kan ej bedja Ariadne sitta för er, ty det skall vara en hemlighet.“

„Sitta för mig, måste hon. Girovanni Vespucci har bedt mig måla en tafla, som skall föreställa Edipus och Antigone i Kolonos. Jag finner behag i ämnet och jag skulle gerna vilja hafva Bardo och hans dotter till modeller. Bed dem derom, så skall Ariadne nog också komma att likna.“

„Det går jag in på, om jag blott kan få dem till det. Och hvad skall sedan Bacchus och Ariadne kosta.“

„Sörj blott för att jag får måla dem, så begär jag intet mer. Jag vill helst vara fri från edra pengar. Det kan vara nog, när ni betalar asken.“

„Och när skall jag sitta för er?“ sade Tito; „skall den ena figuren vara porträtt, måste den andra också vara det.“

„Ert porträtt bryr jag mig ej om — det har jag redan“, sade Piero. „Jag har blott lagt ett uttryck af förskräckelse i ert ansigte. Det måste jag hafva bort, när ni skall föreställa Bacchus.“

Med dessa ord lade Piero boken från sig och närmade sig några taflor, som stodo mot väggen. Han framtog en skizz, målad i olja, och sade: „Jag skulle tro, att det är ett så godt porträtt som något, som jag gjort; ert ansigte egnar sig väl att uttrycka fruktan, emedan det af naturen är så strålande. Jag lade märke dertill, första gången jag såg er. Det öfriga af taflan är knappt anlagdt, men er har jag måladt fullt färdig.“

Piero visade Tito taflan. Han såg sig sjelf med högra handen upplyftad, hållande i en vinbägare; ställningen uttryckte segerstolt glädje, men ansigtet var bortvändt och hade ett sådant uttryck af ångest i de vidöppna ögonen och på de bleka läpparna, att Tito kände en kall käre glida ned längs ryggen, som om han blifvit gripen af förskräckelse vid att se sig sjelf.

„Ni börjar redan att likna det“, sade Piero leende, i det han lade taflan bort. „Han ser synner, den vackra unge herrn! Jag skall

Bordslampor,
Taklampor,
Vägglampor,
Handlampor,
Stallampor,
Nattlampor,
Amplrar.

Lamptillbehör, såsom:

Lampglas,
Lampkuper,
Reservoirer,
Lampvekar,
Lampbrännare för rysk petroleum,
Lampsläckare,
Lampborstar etc.

Amerik. „Ideal“ lampor
brinna utan glas,

HERMAN LYDECKEN.

hos

Byggnadssmidern,
Taktäcknings-material,
Spännpapp,
Spännpapper,
Färger för målarebehof,
Oljor d:o,
Seth Sohlberg.

hos

Cement,
Eldfasta Tegel,
Eldfast Lera, hos
Seth Sohlberg.

Korrugerad galvaniserad
Jerntakplåt,

bästa kända taktäckningsmedel
för uthus, magasiner och öfriga
dylika byggnader, hos

Seth Sohlberg.

En välbelägen gård

i Pauloffski, bestående af 14 boningsrum i tvänne byggnader, den större af dem med fri utsigt öfver Huusniemi fjärd. Närmare af registrator Lundgren å länsstyrelsen.

Commissionslager
af
P. C. RETTIG & C^{OS}
i ÅBO
prisbelönta tillverkningar
såsom Kardustobak, Cigar-
rarr och Papyrosser
till fabrikspriser i parti,
hos
W. DIPPELL.

Utbjudes hyra.

Från den 1sta September: En lokal om 6 rum, tambur och kök med nödiga uthus, stall, vagnslider, källare och en stor trädgård. Pehrsgatan N:o 49 i Wiborgska förstaden. Närmare i gården N:o 99 vid Richardsgatan i samma stadsdel.

Uthyses nu genast eller från den 1 September en sal och en kammare med tambur jemte möbel och uppsättning. Repolagatan N:o 16.
F. WINBERG.

Nu genast: 5 rum, tambur och kök samt 7 rum, tambur, kök och nödiga uthus vid Nedra gatan. Till det större kvarteret hör äfven trädgård. Närmare i N:o 6 vid Kojsaregatan

Från 1sta September: Två rum jemte skild tambur. Vaktornsgatan N:o 71.
W. PIKOFF.

Från hösten: Ett treffligt kvarter om fyra rum och kök i Papula; närmare hos
G. A. AHRENBERG
i Nystaden, gården N:o 11.

Tjenstsökande.

Ett ungt fruntimmer önskar sig plats för barn eller att förestå hushåll. Svar under litter. A. M. till detta blads tryckeri.

En ung, anspråkslös flicka, som genomgått en högre finsk fruntimmerskola, söker anställning som lärarinna för mindre barn, eller att gå frun tillhanda. — Närmare underättelse meddelas hos herrskapet Richardt i Wiborgska förstaden.

I tjänst åstundas

En flicka om 14 å 16 år får plats nu genast. Närmare å detta blads kontor.

DIVERSE.

Arrende.

„Wäinölänniemen - Huvila - Osake-Yhtiö“ tillhöriga, i Wäinölänniemi park alldeles invid Kuopio stad belägna Teaterhus med dertill hörande öfriga byggnader och källerbana samt den bolaget medgifna värdshusrättighet, Teaterhusets fullständiga möblemang och lampor äfvensom ett stort antal till ekonomin hörande porslins- och glaskärl, utbjudes härmed på arrende från den 1 nästkommande Oktober. Hugade spekulanter, hvilka böra ställa borgen för arrendets fullgörande, kunna göra sina anbud före den 1 September till Direktionen, som äfven lemnar närmare upplysningar. Kuopio den 17 Maj 1886.
Direktionen.

(Savo 7, 27)

Joensuu—Wiborg—Björkö—S:t Petersburg.

Ångfartyget WÄINÄMÖINEN,

Kapten Alfred Silfverberg,

underhåller kommunikation emellan JOENSUU, WIBORG och S:t PETERSBURG, med anlöpande af Wuokala, Enonkoski, Oravi, Nyslott, Puumala, Willmanstrand och Björkö, medtagande passagerare och fraktgods.

Afgångsdagarna blifva:

	Augusti.	September.	Oktober.
Från Joensuu till Wiborg den . .	3, 12, 22	1, 12, 22	3, 13, 24
kl. 6 om morg.			
” Wiborg till S:t Petersburg, med anlöpande af Björkö, den	4, 13, 23	2, 13, 23	4, 14, 25
ej förr än kl. 5 om aft.			
” S:t Petersburg till Wiborg, med anlöpande af Björkö, den	8, 17, 27	7, 17, 28	8, 19, 29
kl. 2 om morg.			
” Wiborg till Joensuu den . .	9, 18, 28	8, 18, 29	9, 20, 30
klockan 5 om morg.			

Obs.! Fartyget afgår hvarje resa från Willmanstrand till Joensuu samma dag som från Wiborg, straxt efter aftontågets ankomst.

Närmare meddelas af Herrar Parviainen & Co i S:t Petersburg, J. Hoffmann i Wiborg och Petter Parviainen i Joensuu.

Joensuu—Wiborg—Björkö—S:t Petersburg.

Ångfartyget KALEVA,

Kapten K. T. Hägglund,

underhåller kommunikation emellan JOENSUU, WIBORG och S:t PETERSBURG, med anlöpande af Wuokala, Enonkoski, Oravi, Nyslott, Puumala, Willmanstrand och Björkö, medtagande passagerare och fraktgods.

Afgångsdagarna blifva:

	Augusti.	September.	Oktober.
Från Joensuu till Wiborg den . .	8, 17, 26	5, 14, 23	5, 16, 27
kl. 6 om morg.			
” Wiborg till S:t Petersburg, med anlöpande af Björkö, den	9, 18, 27	6, 15, 24	6, 17, 28
ej förr än kl. 5 om aft.			
” S:t Petersburg till Wiborg, med anlöpande af Björkö, den	3, 13, 22, 31	10, 19, 29	10, 22
kl. 2 om morg.			
” Wiborg till Joensuu den . .	4, 14, 23	1, 11, 20, 30	11, 23
klockan 5 om morg.			

Obs.! Fartyget afgår hvarje resa från Willmanstrand till Joensuu samma dag som från Wiborg, straxt efter aftontågets ankomst.

Närmare meddelas af Herrar Parviainen & Co i S:t Petersburg, J. Hoffmann i Wiborg och Petter Parviainen i Joensuu.

Особа, имѣющая педагогическій аттестатъ, желаетъ имѣть уроки, или релетировать дѣтей по всемъ предметамъ, принимаетъ также дѣтей на полный пансионъ. Жительство имѣеть по Царской улицѣ въ домѣ Шабарина.

Skolbarn emottages i kost och kvarter i Kihlgrens gård vid Katharinegatan, hos
E. Latonin.

Skolungdom emottages i kost och kvarter från d. 1sta September hos Provisor A. Heikel. Wiborg, Pansarlaks stadsdel N:o 73, venster om Katharinegatan.

Ångbåtsfurer.

Turer på Trängsund tillsvidare.
Alla hvardagar:
från Wiborg kl. 7 f. m. från Trängsund kl. 1/2 9 f. m.
” 1 1/4 e. m. ” 1/2 10 ”
” 4 ” ” 3 e. m.
” 1/2 6 ” ” 7 ”
Alla helgdagar:
kl. 6 f. m. kl. 1/2 8 f. m.
” 2 e. m. ” 8 ”
” 4 ” ” 4 e. m.
” 1/2 6 ” ” 7 ”

Turer på Juustila tillsvidare
Alla hvardagar:
från Wiborg kl. 9 f. m. från Juustila kl. 1/2 9 f. m.
” 2 e. m. ” 1/2 4 e. m.
” 6 ” ” 8 ”
Alla helgdagar:
kl. 9 f. m. kl. 1/2 8 f. m.
” 2 e. m. ” 1/2 4 e. m.
” 6 ” ” 8 ”

Turer på Rättijärvi tillsvidare.
Alla dagar:
från Juustila kl. 1/2 11 f. m. från Rättijärvi kl. 2 e. m.
” 3 1/4 e. m. ” 6 ”

Turer på Sakkijärvi, med anlöpande af Trängsund, Tervajoki, Niemenlanta, Nisalak, Wilaniemi och Wilajoki.

Alla hvardagar:
från Wiborg kl. 4 e. m. från Wilajoki kl. 7 f. m.
Alla helgdagar:
kl. 4 e. m. kl. 1/2 6 f. m.

Turer på Makslaks, med anlöpande af Hortana, Libaniemi, Nokka, Niemelä, Waahtola och Römpötti.
Alla hvardagar:
från Wiborg kl. 3 e. m. från Makslaks kl. 7 f. m.
Alla helgdagar:
kl. 3 e. m. kl. 6 f. m.
Otto Spranger.

Angbåt uthyses

till lusturer, flyttning m. m. Om vilkor kan öfverenskommas å ångbåtskontoret vid fiskarstranden härstädes.
Wiborg den 8 Maj 1886.
Otto Spranger.

Angslupen „ILO“

uthyses till lusturer och andra behof för billigt pris. Närmare meddelanden lemnas och beställningar kunna göras såväl hos under-tecknad som befälhafvaren å ångslupen.
Wiborg i Maj 1886.

Chr. Andrén.

Bytesannonser.

Annonser, som införas i „Östra Finland“, kunna efter öfverenskom-nelse äfven införas i Helsingfors Dagblad, Nya Pressen, Finland, Abo Underrättelser, Abo Tidning, Kotka, Björneborgs Tidning samt i alla finska tidningar emot erläggande af 10 p. pr petitrad.

Wiborg. Östra Finlands tryckeri, 1886.